

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan heller ikke tilslutte sig forslaget. Jeg behøver ikke at komme ind på en længere diskussion om ombudsmanden og de problemer, der kan ligge her. Det har vi haft en hel diskussion om i Retsudvalget, hvornår og hvad man skal tage sig af, og hvad man ikke kan blande sig i. Vi vil da nødig have, at det skal komme børnene til skade, at man måske kan komme i situationer, hvor man bliver låst fast.

Når det er sagt, kan jeg godt sige, at vi er meget positive over for initiativet i, at der bør ske et eller andet på dette område. Kristeligt Folkeparti har længe arbejdet med disse spørgsmål, og vi har også sagt, at vi f.eks. mener, at der må ændres noget i bistandsloven, så børnene får en sikrere retsstilling. Jeg personlig mener, at børn i langt højere grad skal høres i forskellige sager, der vedrører dem selv. Børn i dag har deres mening og synspunkter, og selv om man ikke kan rette sig efter børnene i et og alt, har man i hvert fald en mulighed for at lytte til dem, og børn er jo meget opmærksomme, og de ser mange gange mere klart, end vi voksne gør. De ser igennem personer og ser måske, hvad de egentlig indeholder, og derfor ville det måske være rart, at man lyttede en lille smule mere til børnene.

Vi mener ofte, at vi måske svinger børnene. Hvem varetager egentlig børnenes tarv? Er det de offentlige myndigheder? Er det forældrene? Eller er det en kamp imellem de to instanser, hvis der er problemer?

Vi skal selvfølgelig slå fast fra Kristeligt Folkepartis side, at det er forældrenes pligt og opgave at opdrage deres børn, og at de har ansvaret. Men vi ved også godt, at der opstår konflikter, at forældre dør, og at barnet bliver overladt til andre.

Jeg har selv været med til at rejse en sag om, at en advokat kan have ansvar for op til 12 børn, som han overhovedet ikke kender. Det er jo en skandale, at man kan have ansvar for et barn, som man ikke ved noget om og ellers kan skalte og valte med. Det bør selvfølgelig også rettes.

Der er også tvangsfjernelser, anbringelsessager, hvor man handler hen over hovedet på barnet, og hvor barnet ikke har nogen mulighed for at få sine synspunkter frem. Her mener vi også at barnet bør have en talsmand, der kan fremlægge barnets synspunkter. Jeg ved godt, at of-

fentlige myndigheder mener, at det gør de, men det gør de jo ikke altid, fordi man har den holdning, at vi ved, hvad der er bedst for dig. Den mentalitet råder jo stadig væk mange steder.

Vi mener også, at vi har et meget dygtigt stykke børnearbejde: Børnesagens Fællesråd, private spejdere, ungdomsorganisationer gør et stort stykke arbejde. Det kunne da være rart at se på i udvalget, hvordan vi kan forene alle disse mange kræfter, der virkelig prøver på at gøre en indsats for børn. Jeg tror, at forslaget måske kan være med til, at vi ser på, om vi har nogle muligheder for at styrke børnenes stilling i vores samfund. Jeg mener, at børn på mange måder er blevet et statussymbol, en klods om benet for mange – noget, man nu engang har, men de skal helst gemmes af vejen og helst mærkes så lidt som muligt. Jeg tror, at børn i dag er i stand til i langt højere grad end tidligere at være medbestemmende om deres egen situation. Vi håber på, vi får en god udvalgsdrøftelse af det.

Jytte Andersen (S):

Jeg vil gerne starte med at takke for de mange positive tilkendegivelser – måske ikke så meget i forslaget konkrete indhold, men i forslaget sigte og formål om i højere grad at gøre os bevidst om vores fælles ansvar over for børns og unges opvækstvilkår. Så de positive tilsagn har mere været om formålet og indholdet og knap så meget om metoden, og det er så heldigvis noget, man kan snakke sig til rette om under udvalgsarbejdet.

Jeg vil godt sige for det første til justitsministeren, som spurgte, om der lå nogen kritik af det frivillige ungdoms- og børnearbejde i forslaget, at det gør der bestemt ikke. Vi mener faktisk, at det frivillige børne- og ungdomsarbejde måske på en eller anden måde kunne komme ind i en eller anden organisationsstruktur, så der kunne skabes et bredere forum for den dialog, der kan fremme bevidstheden om, at børn og unge skal have det godt og ikke bare på det dér overordnede plan, men faktisk helt konkret i deres dagligdag.

Jeg er glad for justitsministerens bemærkning om, at vi i højere grad bør være opmærksom på børns vilkår som sådan og som Folketing, og det har vi jo, som fru Ebba Strange også sagde, faktisk politisk forpligtet os til, al den stund vi jo i hvert fald i det store og hele er enige om FN-konventionen om barnets rettigheder.